

# Manifest van het Waakzaamheidscomité voor de Democratie

## “Democraten van alle landen, verenig u!”

Gratis naar school, vanzelfsprekend. Terugbetaling van kosten voor medische zorgen en medicijnen, vanzelfsprekend. Vrij ondernemerschap, vanzelfsprekend. Werkloosheidsvergoedingen krijgen als je bent ontslagen, het is vanzelfsprekend. Een ouderdomsuitkering krijgen, eenmaal op pensioen, het is vanzelfsprekend. Vrije toegang tot cultuur, vanzelfsprekend. Een verbond sluiten met wie je wil en over je eigen daden kunnen beslissen, het is vanzelfsprekend. Kunnen stemmen voor de partij van je keuze, vanzelfsprekend.

Het lijkt allemaal zo evident ... Al die “rechten”, die “kleine en grote dingen” zijn allemaal normaal voor ons. Maar ze zijn ons niet zomaar in de schoot geworpen, we hebben ze niet omdat een of ander verstandig mens daarvoor heeft gezorgd. Neen, al die rechten zijn het resultaat van - soms verbitterde en lange - collectieve strijd die een feodale samenleving heeft omgevormd tot een moderne maatschappij. Ooit waren we onderworpen, vandaag zijn we ‘burgers’. Wat een weg is er afgelegd in al die eeuwen van strijd! Ja, mannen en vrouwen hebben gevochten en die strijd soms met hun leven betaald opdat ieder van ons gratis naar school kan en kan genieten van de sociale zekerheid, van het vrije ondernemerschap, van het recht op een vrije mening en op vrije meningsuiting, van stemrecht en van het recht op het maken van eigen levenskeuzes.

Een aantal mensen wil dat blijkbaar vergeten, mensen die vandaag op deze rechten zouden willen “terugkomen”. Hun redenering: Kost de sociale zekerheid teveel? Laat ons dan minder terugbetalen, laat ons de pensioenen verlagen, laat ons de werkloosheidsvergoedingen afschaffen. Zijn er niet genoeg jobs? Laat ons de vreemdelingen dan naar huis sturen. Loopt het uit de hand bij de banken die op de rand van het faillissement staan? Laat ons hen er weer bovenop helpen met het geld uit de staatskas. Zijn vrouwen minder rendabel dan mannen omdat ze kinderen baren? Laat ons hen dan minder betalen (of nog beter, we zullen hen niet meer aanwerven). Is de overheidsschuld te zwaar? Laat ons de ontwikkelingshulp dan maar afschaffen. Is er niet genoeg geld voor scholen en openbare diensten? Laat ons die dan privatiseren. Is het onmogelijk om een democratische regering op de been te brengen? Laat ons dan “een sterke man” aan het hoofd zetten en hem over alles laten beslissen. En wat dan? Vaarwel democratie, vaarwel sociaal model, vaarwel al onze gekoesterde vrijheden. Is het dat, wat wij willen?

Neen! Dat is het eenparig antwoord van de verenigingen en instellingen die dit manifest ondertekenen en, daar zijn we van overtuigd, dat is ook het antwoord van de meerderheid van de burgers.

Laat ons wat onze voorouders na hevige strijd veroverd hebben en ons hebben nagelaten, beschermen en verder verbeteren zodat onze eigen kinderen er op hun beurt ook van kunnen genieten. Laat ons koste wat het kost voorkomen dat diegenen die valse hoop wekken door hun kortetermijndenken of omdat ze alleen uit zijn op gemakkelijk verdiend geld, dit alles zouden ontmantelen. Want laten we ons geen illusies maken: het kleine beetje dat men zou kunnen besparen door te beknipten op de rechten van de mensen, zou sowieso niet meer dan een voorlopige oplossing zijn, gezien het weinige dat dit zal opbrengen in vergelijking met de reële noden. Het zou neerkomen op het doorgeven van de hete aardappel aan onze kinderen die vervolgens dubbel gestraft worden: zij zouden moeten betalen voor rechten die ze niet eens meer hebben!

Laten we ons niet misleiden door de zoete droom dat alles wat we vandaag hebben, voor goed verworven is. We mogen ons niet laten verblinden door de cultus van de economische groei als het zaligmakende welzijnsproject. Laten we opkomen voor het respect van onze mensenrechten zonder enig onderscheid op basis van geslacht, afkomst of overtuiging. Laat ons de staatsbegroting opnieuw in evenwicht brengen door alle vormen van fraude op grote schaal doeltreffend te bestrijden.

Laten we ons ervan bewust zijn dat alleen een collectief levensproject op een stabiele democratische basis ons een duurzame toekomst kan verzekeren. Laat ons die ondernemingen steunen, die werkelijk innoveren, banen scheppen en drager zijn van projecten met een reëel maatschappelijk nut.

Laten we eisen stellen voor een duurzame samenleving die is gebouwd op de vier pijlers van economie, milieu, sociaal welzijn en cultuur en die het recht inhoudt op gezondheid, onderwijs en werk. Laat ons een oproep doen aan de media voor betere verspreiding van eerlijke, vrije en rationele informatie. Laten we een onafhankelijke rechtspraak verdedigen, die de wettelijke, politieke en sociale gelijkheid beoogt. Laten we ons mobiliseren om ervoor te zorgen dat onze stem nuttig wordt gebruikt en onze democratische waakzaamheid de broodnodige functionering mogelijk maakt van de staat en kwaliteitsvolle overheidsdiensten en van de scheiding der machten. Laat ons van onze politieke verantwoordelijken eisen dat ze blijf geven van moreel respect voor het algemeen welzijn en voor de mensenrechten, zowel in ons land als internationaal.

**Al deze doelstellingen zijn voor het Waakzaamheidscomité voor de Democratie, een open en pluralistische groepering, een aanleiding om zich in te zetten voor duurzaam welzijn van zoveel mogelijk burgers. Het Comité roept elke burger, elke vereniging, elke instelling op één lijn met het sociale leven, op tot de grootst mogelijke waakzaamheid, tot verontwaardiging over de zaken die uit de hand lopen, en tot een aanhoudend engagement voor de vrijwaring en de versteviging van ons sociaal model, gebaseerd op vrijheid, gelijkheid en solidariteit.**